

Ե. ՓԱՐԻՉԵԱՆ ԱՄՍԱԳԻՐ

ԱՆԿՈՒՄՆ ՍԵՒԱՍԹՈՓՈՒԼԻԲ

Ոչ միայն ամսոյս այլ և բովանդակ 1855 տարւոյս գլխաւոր և անմոռանալի դիպուածն եղաւ Սեւասթոփոլի առումը սեպտեմբերի 8ին :

Ռուսաց տերութեան արծուոյն ծովային զօրութեանը մեկ բոյնն էր Սեւասթոփոլ, և անմատոյց ու անտոիկ կրօնապետք Ռուսաց և շատ մը օտար ազգաց : Երկար ժամանակ, այսինքն ամբողջ 522 օր դիմացաւ արծիւը չորս տերութեանց իրեք կողմէն կարկառի պէս իրեն դէմ տեղացած կրակներուն . մեկ դիէն իր սոսկալի ճանկերուն մեկովը ինքն այ իր կայծակները կրօրափէր բշխամիներուն վրայ, մեկ դիէն այ մեկալովը բոյնին աւերմունքները կը շտկէր : Վերջապէս ճարր հատաւ, բոյնին կէսը կրակի տուաւ, կէսը ծովուն մէջ ընկղմեց, մնացած ձագերն այ բեւերուն վրայ առած դիմաց անցաւ : Վարսունհինգ միլիոն ժողովուրդ գայն որ տեսաւ՝ աւանդ կանչեց մունջերով, տխրագին, բայց ոչ յուսահատ կատաղութեամբ, անդիէն անոր կրկին բազմութեամբը ժողովուրդ ծափ զարկաւ ցնծութեամբ ու յազիւնիւն գոչեց ուրախութեամբ ...

Այս եղանաւոր դիպուածին ինչպէս որ նախըն-

բաց պարագաներուն վրայ չենք խօսած մենք, հաւանական հետեւանքներուն վրայ այ խորհրդածութիւն ընելը մեր պաշտօնէն դուրս կը ճանչնանք . քաղաքական լրրագիրներուն պահուած է այդ դժուարին ազատութիւնն ու ծանր պատասխանատուութիւնը :

Սեւ ծովուն ափանցը վրայ բխրաւոր հրաշունջ վիշապները դէտ կը գոռան երկու կողմէն . բայց արդեօք անաւոր փոքորկի մը անցած գնացած ամպերուն հետաւոր որոտման ձայներուն ջնք կրնար նմանցընել անոնց գոռումն այ, ու խաղաղաւետ հանդարտութեան մը՝ մօտաւոր գեղեցիկ առաւօտուն յոյս ջնք կրնար զուշակել ...

Ստենն է արդեօք որ Մասեաց Աղաւնոյս համաձիտ և համագլխի խաղաղասէրք ախորժելով մտիկ ընեն այն Հաշտութեան յորդորակն որ Գաղղիոյ և մեր, մաշտանդ քէ բոյր աշխարհիս սիրելի բանասանդը Պ . Լամարքին երգած է ատենով : Ինչ որ ինքը Գերմանիայ Հոննոս գետոյն հետ խօսելով ըսեր է՝ հիմա մեր միտքը բնական կերպով մը Գանութիւն կրտանի շատ բանի կողմանէ, երբեմն այ չքնադագեղ Վոսփորին :

ՅՈՐԴՈՐԱԿ ՀԱՇՏԻՅ

Ընրա պերճ և ազատ ընդ թո լայն արանետ
Հոննոս, նորրդ Նեղոս, բաժակ բիւր վեհագանց,
և գազգաց որ նըստին յամպ թո շուրց կենսաւետ
Առեալ տար ըզգոռումն և ըզկիրս խորխտապանն :

Ա.

Կոնակին թո բիւրեղ ներկ ոչ էս առնուցու
Ի Փրանկին շէկ արիւն, ի կապոյտ Գերմանին .
Ոչ ի փուլ գան կամուրջրդ այդ ի բունդ մարտացու
Որք յազգաց առ ազինս մեռք հաշտից կարկառին .
Ռումբ և գունտ ստրագոյն, ծիածանք գուպարաց,
Ոչ գայցեն շիջանել առ ափինդ շառաջուկ .
Ոչ մանուկ այլ տեսցէ ի բարձանց պարբասպաց
Ըզխարտեալ լանջս ի լուդ բորափեալս յընդերաց,
և ոչ յալխոյ անշունջ բագուկ :

LA MARSEILLAISE DE LA PAIX

Roule, libre et superbe entre tes larges rives,
Rhin, Nil de l'Occident, coupe des nations!
Et des peuples assis qui boivent tes eaux vives
Emporte les défis et les ambitions!

I.

Il ne tachera plus le cristal de ton onde,
Le sang rouge du Franc, le sang bleu du Germain;
Ils ne crouleront plus sous le caisson qui gronde,
Ces ponts qu'un peuple à l'autre étend comme une main!
Les bombes et l'obus, arc-en-ciel des batailles,
Ne viendront plus s'éteindre en sifflant sur tes bords;
L'enfant ne verra plus du haut de tes murailles
Flotter ces poitrails blonds qui perdent leurs entrailles,
Ni sortir des eaux ces bras morts!